

Henkilökunnan asema Heidekenin synnytyslaitoksella

Jo 1900-luvun alussa sairaalatyötä pidettiin kutsumusammattina, josta ei tarvinnut paljon maksaa. Työ sairaaloissa oli raskasta ja työpäivät pitkiä. Vielä 1930-luvulla kätilöiden tuli olla naimattomia, naimisiinmeno saattoi olla erottamisen syy.

Heideken oli 1930-luvulla kuitenkin Suomen parhaiten palkattu synnytyssairaala, sillä kaikille kätilöille maksettiin osastonhoitajan palkkaa. Silloin kullakin osastolla olikin työvuorossa vain yksi henkilö. Synnytyssalissa vuorossa oleva kätilö vastasi kaikesta, alkaen synnyttäjän vaatteiden pakkaamisesta pusseihin äidin ja lapsen osastolle viemiseen asti. Pian sodan jälkeen Heidekenillä tuli tavaksi, että synnytyssalissa työskenteli kaksi kätilöä yhtä aikaa.

Ateriat nautittiin työpaikalla, ja niistä piti maksaa. Ruuat nautittiin usein kovan kiireen kanssa, kun ehdittiin. Henkilökunnan kahvinkeitteilyä ei vielä 1960-luvullakaan katsottu hyvällä, joten Heidekenin hoitajilla oli toisinaan tapana keittää ”hajuttomat”: kahvin hajun leviäminen estettiin pannun nokkaan laitetulla pumpulilla. Kahvista saatettiin tiedottaa toisen kerroksen hoitajille hakkaamalla patteriin.

Pitkään työntekijöiden tuli asua laitoksen alueella. Vielä 1970-luvun alussa Heidekenin toisessa kerroksessa oli joitain henkilökunnan asuntoja.